

ESTONIA I POLSKA PRZED TRYBUNAŁEM

Komisja Europejska pozywa Estonię i Polskę do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z powodu niewprowadzenia prawodawstwa UE w zakresie ochrony środowiska. Pomimo wystosowania do obu wspomnianych państw uzasadnionych opinii w ramach trwających postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, do tej pory nie wprowadziły one do swoich krajowych porządków prawnych przepisów dotyczących infrastruktury danych przestrzennych. Termin wprowadzenia przepisów minął 15 maja 2009 r. Działając w oparciu o zalecenie komisarza ds. środowiska **Janeza Potočnika**, Komisja postanowiła zatem przekazać obie sprawy do Trybunału.

Zgodnie z przedmiotowym prawodawstwem państwa członkowskie musiały wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania dyrektywy w sprawie infrastruktury informacji przestrzennej w terminie do 15 maja 2009 r. Ponieważ Polska i Estonia nie dokonały pełnej transpo-

zycji dyrektywy pomimo otrzymania uzasadnionej opinii, odpowiednio, w listopadzie 2009 r. oraz w styczniu 2010 r., Komisja przekazuje obie sprawy do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Celem dyrektywy 2007/2/WE ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) jest ułatwienie dostępu do danych przestrzennych związanych ze środowiskiem oraz ułatwienie ich wykorzystania. Organy publiczne muszą wspólnie korzystać z tego rodzaju danych w odniesieniu do wszystkich swoich zadań związanych z ochroną środowiska. Państwa

członkowskie muszą dopilnować, aby wspólne korzystanie z danych odbywało się w praktyce bez przeszkód.

Dyrektywa dotyczy szerokiego zakresu danych przestrzennych, począwszy od podstawowych informacji geograficznych, obejmujących sieci transportowe i jednostki administracyjne, do kluczowych informacji z zakresu ochrony środowiska, takich jak dane dotyczące emisji, jakości środowiska czy lokalizacji terenów chronionych. Istotne znaczenie ma możliwość łączenia różnych typów danych w celu uzyskania jak najlepszych informacji na temat sposobu poprawy ochrony społeczeństwa przed skutkami zmiany klimatu i zanieczyszczenia powietrza, jak również przed katastrofami naturalnymi i technologicznymi. Im lepsza jakość dostępnych informacji, tym bardziej efektywne pod względem kosztów mogą być środki podejmowane w celu ochrony środowiska.

Marta Angrocka-Krawczyk

